

Vierde zondag Advent 18-19 december 2021

— decanaat Poperinge

Als aperitief: Niemand heeft je ooit gezien – Kalinka (1972)

originele versie Kalinka (1972): https://www.youtube.com/watch?v=8b-bI-O_hrg

versie Helga (1975): <https://www.youtube.com/watch?v=C4ggHvjGhHA>

versie Sieneke (2014): <https://www.youtube.com/watch?v=Vj3hwuDIEdo>

Niemand heeft je ooit gezien
Maar toch ben je van mij
Niemand heeft je ooit gezien
Maar toch ben je bij mij
Ik wist het allereerst van jouw bestaan
Je bent vlakbij maar ver nog hier vandaan
Niemand heeft je ooit gezien
Maar toch ben je bij mij

Hier onder mijn hart begint jouw leven
Hier onder mijn hart groeit het geluk
Jouw jonge leven en mijn geluk
Niemand heeft je ooit gezien
Nog niemand die je kent
Niemand weet of jij een jongen of een meisje bent
Al is je vader een knappe man
Hier weet hij toch het fijne nog niet van
Niemand heeft je ooit gezien
Nog niemand die je kent

Heel geduldig moet ik op je wachten
Maar ik tel de dagen met een lach
Ja ik zal wachten maar met een lach
Niemand heeft je stem gehoord
Maar ik heb je verstaan
Alles wat mij toebehoort
Dat is voor jouw bestaan
Je brengt me onrust en je brengt me vree
Maar wat je brengt daar heb ik vrede mee
Nu zing ik nog eenmaal en dan moet je slapen gaan
Lalalalalalala
Lailalailalalalai
Lailailailailai
Lailailailailalali
Lailalalalalai

Openingslied: Kom tot ons, de wereld wacht (ZJ 104)

<https://www.youtube.com/watch?v=A6AxPft4zAq>

Kom tot ons, de wereld wacht,
Heiland, kom in onze nacht.
Licht dat in de nacht begint,
kind van God, Maria 's kind.

Kind dat uit uw kamer klein,
als des hemels zonneshijn
op de aarde wordt gesteld,
gaat uw weg zoals een held.

Gij daalt van de Vader neer
tot de Vader keert Gij weer,
die de hel zijt doorgestaan
en hemelwaarts opgestaan.

Uw kribbe blinkt in de nacht
met een ongekende pracht.
Het geloof leeft in dat licht
waarvoor al het duister zwicht.

Lof zij God in 't hemelrijk,
Vader, Zoon en Geest gelijk,
nu en overal altijd,
nu en tot in eeuwigheid.

Welkom* *(De teksten met * komen uit de liturgiemap van Welzijnszorg)*

Welkom op deze vierde adventszondag.
Gods licht zal weldra branden,
de Redder is in aantocht
uit het kleinste onder Juda's geslachten.
Je hoeft niet van hoge komaf te zijn
om kostbaar te zijn in Gods ogen.
God wil als mens onder ons wonen,
Hij is onze hoop in uitzichtloze en onleefbare situaties,
Hij wil ons vreugde brengen en veiligheid geven.
Laten we ons hart openen
voor deze hoopvolle boodschap en samen vieren
in de naam van de + Vader, Zoon en Heilige Geest. Amen.

Lichtritus en lichtlied*

Vandaag ontsteken we de vierde kaars. Het is bijna kerstmis.
Waarom hebben we het te danken dat God mens wil worden?
Dat mysterie maakt ons enerzijds klein,
maar anderzijds spoort dit ook aan tot dienstbaarheid, tot eenvoudig 'ja' zeggen.

We ontsteken de vierde kaars terwijl we de derde strofe zingen van lied ZJ 105:

Omdat Hij niet ver wou zijn is de Heer gekomen.
Midden in wat mensen zijn, heeft Hij willen wonen.

Midden onder u staat Hij die gij niet kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.

En laat ons bidden:

Heer,
U hebt geen andere handen
dan onze handen.
U kunt maar mens worden
als wij ingaan op uw aanbod.
Zend ons uw Geest,
dat onze daden getuige zijn van uw menslievendheid.
Wij vragen het U door Jezus uw Zoon en onze Broeder. Amen

Gebed om ontferming

Ons geloof is zo klein,
omdat wij te zeer met onszelf begaan zijn.
Daarom vragen wij om vergeving.

L.: 's Morgens vergeten wij zo vaak
die kleine blijken van genegenheid
voor onze meest nabije medemensen.
Misschien zijn wij ze totaal verleerd.
Daarom bidden wij: Heer, ontferm U over ons.

Overdag vinden wij bij mensen vriendschap en sympathie,
maar ook teleurstelling en onmacht, soms zelfs woede.
Als begrip dan onbegrip wordt en zin nog enkel onzin,
durven wij wel eens kwetsende woorden gebruiken
die ons later spijten.
Daarom bidden wij: Christus, ontferm U over ons.

Als het avond wordt zou alles moeten vergeven zijn.
Al te vaak echter sluiten wij de dag af zonder verzoening.
Daarom bidden wij: Heer, ontferm U over ons.

Moge de barmhartige God zich over ons ontfermen,
onze zonden vergeven en ons begeleiden op weg naar nieuw leven. Amen.

Openingsgebed*

God van licht en leven,
U komt ons tegemoet in een klein en weerloos kind
en wilt ons hoop en redding brengen.
Open ons hart en onze handen
zodat we die hoop en redding kunnen ontvangen en doorgeven
in levende verbondenheid met U,
liefdevolle Vader, reddende Zoon en krachtig handelende Geest. Amen.

Inleiding op de lezingen:

Stel je open voor de komst van God,
zeggen de Schriftlezingen van vandaag.
Hij komt in de Messiaanse Koning
die geboren zal worden en een Mens van vrede zal zijn, profeteert Micha.
Hij komt om Gods wil te doen,
schrijft de auteur van de brief aan de Hebreeën.
In het evangelie ziet Elisabeth Maria naar haar toe komen:
in dat gebeuren herkent zij God, die zijn volk bezoekt.

8 Eerst zegt Hij:
Slachtoffers en gaven, brandoffers en zoenoffers
hebt U niet gewild, die konden U niet behagen –
hoewel de wet voorschrijft dat ze gebracht moeten worden.
9 En dan zegt Hij:
Hier ben Ik, Ik ben gekomen om uw wil te doen.
Hij schaft dus het eerste af om het tweede te laten gelden.
10 Door die wil zijn wij geheiligd, eens en voorgoed,
door het offer van het lichaam van Jezus Christus.

Lied: **Uit uw hemel zonder grenzen** (ZJ 212 – Sera Noa; Petrus in het land)

<https://www.youtube.com/watch?v=-IU0acqJAdM>

Uit uw hemel zonder grenzen
komt Gij tastend aan het licht,
met een naam en een gezicht,
even weerloos als wij mensen.

Als een kind zijt Gij gekomen,
als een schaduw die verblindt,
onnaspeurbaar als de wind,
die voorbijgaat in de bomen.

Als een vuur zijt Gij verschenen,
als een ster gaat Gij ons voor,
in den vreemde wijst uw spoor,
in de dood zijt Gij verdwenen.

Als een bron zijt Gij begraven,
als een mens in de woestijn.
Zal er ooit een ander zijn,
ooit nog vrede hier op aarde?

Als een woord zijt Gij gegeven,
als een nacht van hoop en vrees,
als een pijn die ons geneest,
als een nieuw begin van leven.

Evangelië: (Lc., 1, 39-45)

Uit het heilig evangelië van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

39 Enkele dagen na de aankondiging van de geboorte van Jezus
vertrok Maria met spoed naar het bergland, naar een stad van Juda.

40 Zij ging het huis van Zacharias binnen, en begroette Elisabeth.

41 Meteen toen Elisabeth de begroeting van Maria hoorde,
sprong het kind op in haar schoot.

Elisabeth werd vervuld met heilige Geest.

42 Ze riep met luide stem:

‘Gezegend ben jij onder de vrouwen,
en gezegend is de vrucht van je schoot.

43 Waar heb ik het aan te danken dat de moeder van mijn Heer bij mij komt?

44 Op het moment dat je groet mij in de oren klonk,
sprong het kind van blijdschap op in mijn schoot.

45 Gelukkige vrouw, zij die gelooft!

Wat haar namens de Heer is gezegd, zal in vervulling gaan.’

Overweging(en)

Als we in Nazareth gevraagd zouden hebben naar een meisje met de naam Maria, zou wellicht niemand ons hebben helpen. Niemand heette daar immers Maria. Een meisje dat zwanger was en verloofd met Jozef, de timmerman, een vooraanstaand man in de synagoge? Ja, die kenden ze wel, dat was Mirjam. Mirjam heette de vrouw die we later met haar Griekse naam Maria zouden noemen. Haar ouders hadden haar genoemd naar Mirjam, het zusje van Mozes. In bange tijden had die Mirjam - haar patrones zou je kunnen zeggen - standgehouden. Ze had de wacht gehouden bij het broze kwetsbare kind in het riet. Ze had waakzaam toegezien toen het kind uit het water werd gehaald en naar het hof van de farao werd gebracht. Ze was op haar post gebleven en in die moeilijke dagen na de bevrijding uit de slavernij was ze met Mozes en Aäron mee voorgedaan als leidster van het volk. De profeet Micha vertelt terecht dat de Heer Mirjam met haar broeders liet opstaan om Israël te bevrijden. Als de bevrijding eenmaal is bereikt, na de doortocht door de zee van de dood, is het Mirjam die alle vrouwen die opkomen voor de verdrukten aanvoert in het zingen van het Magnificat van Israëls bevrijding. Mirjam, dus niet zomaar een naam. Het is een naam die het oude en het nieuwe testament met elkaar verbindt. Mirjam staat voor diegene die door haar moederlijke zorg bevrijding mogelijk maakt.

Het oude en nieuwe komt op nog een heel andere maar eveneens mooie manier vandaag samen, en wél in de oude Elisabeth en de jonge Maria die elkaar omhelzen. Zij symboliseren als het ware twee werelden: het oude en het nieuwe verbond. Verleden en toekomst ontmoeten elkaar in een sfeer van blijdschap en grote vreugde. Het komt tot een harmonisch samengaan van oud en nieuw. Het oude wordt niet uitgeveegd, het nieuwe wordt niet verheerlijkt. Er klinkt alleen een Magnificat. In die geest proeven we al iets van Kerstmis en van de manier waarop Jezus in het leven zal staan. Het is ook typisch dat Maria die in verwachting is, niet zo met zichzelf bezig is, niet zit te wachten op de gelukwensen van haar omgeving, maar op tocht trekt, het bergland in om haar oudere nicht te helpen. Normaal zou je zeggen: denk nu eerst aan jezelf Maria, hou het rustig en blijf thuis. Maar Maria, vol van Gods Geest, is niet tegen te houden. Ik dacht altijd dat het was omdat ze het goede nieuws van haar zwangerschap niet voor zich kon houden en ze het wilde uitjubelen, delen met Elisabeth. Waar het hart van vol is... Maar 't gaat hier eigenlijk om méér: nl. Maria is één en al dienstbaarheid en zorgende liefde waarbij ze zichzelf wegcijfert. In Maria komt al de 'nieuwe mensheid' te voorschijn die we tenvolle in Jezus zullen ontmoeten. Elisabeth zegt daarom terecht dat Maria een echte zegen is voor de wereld. Met zo'n mensen breekt een nieuw tijdperk aan en wordt de wereld zoals God ze gedroomd heeft zichtbaar.

Maar ook Elisabeth is een wonderlijke vrouw. Even opvallend is dat ze geen klaagzang aanheft over hetgeen haar nog overkomt op gezegende leeftijd. Integendeel, zij voelt vreugde in de beweging in haar schoot. "Waar heb ik dat verdiend?" Ze heette 'onvruchtbaar'; ik zou het liever noemen: 'uitgebloeid'. Ze staat voor de oude tradities die hun tijd hebben gehad. God heeft weet van al het mooie dat er uit voort gekomen is en schuift het niet aan de kant, maar neemt het op in de nieuwe beweging, d.w.z. laat het vruchtbaar zijn: het kind in Elisabeth' schoot zal Jezus aankondigen, inspireren, op weg zetten en zegenen.

Waar staan wij in dit verhaal? Ik denk dat we méér zijn dan toeschouwers van een mooie ontmoeting tussen twee vrouwen. Ik denk dat we uitgenodigd worden in de huid te kruipen van Elisabeth en van Maria. 't Is crisis in onze Kerk: we staan op het scharnierpunt tussen oud en nieuw, tussen twee tradities. Net als Elisabeth kunnen we blij en dankbaar zijn i.p.v. ontgoocheld of verbitterd. God schrijft het oude niet af; integendeel Hij laat het vruchtbaar zijn. En waar zitten de Maria's in onze Kerk? In het "dienende, zorgende, zich gevende" kunnen wij ze ontmoeten. Laten we dan niet vergeten ze dankbaar te zegenen op de wijze van het Magnificat: God laat zich zien, doet grote dingen met kleine mensen.

Met Kerstmis zullen wij dit opnieuw vieren en beamen.

Miguel Dehondt

Uit Bethlehem, een van de kleinste steden van Juda, zal iemand komen die namens God leider zal zijn van heel Israël. Zo verkondigt de profeet Micha in de eerste lezing. Het hoeft niet groots te zijn, met glamour en glitter beladen, badend in weelde. Nee, we mogen de redding verwachten van een klein en weerloos kind. Het doet ons hopen, en geeft ons, kleine mensen, kracht om toch weer door te gaan, om vooruit te gaan, om – ook als alles duister is – weer op te staan. Ook kleine mensen kunnen krachtige daden verrichten. Ook mensen die er niet meer bij horen, hebben recht op een betere, veilige en leefbare toekomst wat hun geschiedenis ook moge zijn.

De nieuwe leider die we volgens de profeet mogen verwachten, zal goed voor de mensen zorgen, hij zal hen niet aan hun lot overlaten. Ze zullen in veiligheid wonen. Hij zal vrede brengen. Wat een hoopvolle boodschap, een bijzonder visioen! We hebben goeds te verwachten!

Paulus legt in zijn brief aan de Hebreëen de nadruk op Gods verbondenheid met de mensen in de mensenzoon. God komt ons tegemoet in een lichaam, als mens. Hij is als mens onder de mensen, met handen en voeten en geeft zijn lichaam voor onze redding. Jezus, God zelf, geeft zich als offer, opdat wij voor altijd bij Hem zouden kunnen zijn. Jezus maakte een einde aan de brand- en zoenoffers die God van het joodse volk vroeg, horen we vandaag bij Paulus.

God gaf ons zijn Zoon, in een lichaam van vlees en bloed. Vanuit de verbondenheid met Jezus kunnen wij niet anders dan Gods ledematen zijn, dan met handen en voeten meewerken aan zijn visioen, dat in Christus ook het onze geworden is: een nieuwe wereld, een nieuwe aarde, leefbaar voor iedereen. Zo mogen we Gods droom leven

Hoe moeilijk de boodschap van deze zondag misschien klinkt in de woorden van de profeet Micha en de apostel Paulus, zo helder wordt het in de ontmoeting tussen Maria en Elisabeth. Ze verlangen ernaar elkaar te zien, om te delen in elkaars vreugde: het onmogelijke werd mogelijk, want voor God is niets onmogelijk. Vervuld van Gods Geest klinkt een zegenbede en dankbaarheid om de ontmoeting met God en met elkaar. Gods liefde en nabijheid worden reëel in de ontmoeting tussen deze twee vrouwen. Het visioen van Micha en de woorden van Paulus, met de wonderlijke ontmoeting tussen Maria en Elisabeth, willen ons hoopvol doen uitkijken naar Gods komt. Zonder hoop is leven immers onleefbaar. Kan deze hoop en dit verlangen naar God ons zo raken dan het ons leven geeft? Kan dit ons zo raken, dat het ons doet zingen en leven van vreugde? Kan die vreugde zo groot zijn, dat we ze met anderen willen en kunnen delen? Kunnen ook wij zo handen en voeten geven aan een nieuwe hemel en een nieuwe aarde voor iedereen? Laat ons hopen, als het God belieft...

Als het God belieft: het visioen vertrekt vanuit de wil van God. We kunnen het niet op eigen kracht, niet alleen. Vanuit de verbondenheid met God, die bron van alle leven is, blijven we aan de droom werken. Misschien twijfelen we soms aan onze eigen daadkracht en onze eigen relevantie, maar we mogen ons gedragen weten en we mogen geloven in onze eigen kracht om mee te werken aan Gods droom. Vanuit de droom zijn we geroepen om goed te doen, om een teken van hoop te zijn, om het aangezicht van de wereld te veranderen, om onleefbare omstandigheden leefbaar te maken voor iedereen. In verbondenheid met Christus, een verbondenheid die we uitdrukken in dit samenzijn rond het Woord en de Tafel van de Heer en die ons hoop en leven geeft, zijn wij geheiligd en worden wij geroepen om mee te werken aan Gods droom: God heeft geen andere handen en voeten dan de onze...

*(liturgiemap 2021 - Welzijnszorg – p. 28-29)

DOE MAAR *

DOE MAAR!

Een groot project vraagt om een plan.
Dat hebben we geleerd, daar wordt op aangedrongen.
Een grondige studie van voors en tegens;
een kosten-baten analyse, en liefst zeer uitgebreid.

Voor dat de eerste nagel wordt geklopt,
de eerste brik wordt ingemetseld,
zijn er dagen en nachten van gepieker,
uren gepalaver aan vooraf gegaan.

Toch heb ik het vreemd en onbestemd gevoel,
dat dit alles van mineur belang is.
Eerst zal- ook voor die projecten- een andere vraag op tafel moeten komen:
die van de horizon, het verre doel.

Hoe helpen we de mensheid verder?
Hoe brengen we menswaardigheid wat dichterbij?
Van welke droom worden we warm vanbinnen?
Hoe zorgen we dat heel de mensheid redding vindt?

De vragen zijn te groot voor mensenhanden,
te groot, ook voor 't knapste verstand.
Je kan ze negeren, al die grote vragen, – we stellen ze eenvoudig niet -
of je kan ze toevertrouwen aan wat mensen overstijgt.

En zo komen we bij God uit,
Hij die, de piet-te-peuterig-heid voorbij,
alléén grote plannen heeft met mensen,
troost en redding wil voor ieder ander.

Hij die de grote plannen met ons realiseren wil,
en die zo ook Maria aansprak, zij die 'ja' zei, onverhoeds,
zij die, op haar beurt, ook ons nu aanspreekt:
'Doe maar!' Doe maar wat Hij u zeggen zal.

(Kris Buckinx mei 2021)

Het kind van Bethlehem
wordt niet aangekondigd
hoog van de toren,
of met vertoon van macht.
Hij komt niet aan het licht
als een grote koning.
Voor hem geen troon.
Hij gaat niet hoog te paard.
Geboren als een kind
verwijst Hij naar David,
een gewone herdersjongen,
die een man van vrede wordt.

Waar verdeeldheid heerst,
brengt Hij mensen samen.
Waar leven wordt bedreigd,
daar opent Hij nieuwe toekomst.

Hij is er voor kleine mensen.
Hij deelt met hen zijn kleinheid.
Zij zullen eersten worden,
heersers door liefde.

Wij mogen vol van Hem raken
zoals Elisabeth en Maria.
Hij komt aanwezig
als we elkaar echt ontmoeten,
als we in vreugde elkaar zegenen.
In deze dagen mag Hij weer leven
voor ons en voor onze wereld
als een weerloos Kind,
een Mens van kribbe tot kruis,
een Man van vrede.

(Wim Holterman osfs)

Heer, onze God, de engel Gabriël zegt: "Wees blij, de Heer is met je!"
Hij zegt het tegen Maria. Hij zegt het tegen ons.
Breekbaar als licht. Hemelse goedheid, help ons blij te zijn.

Op deze ontaarde aarde, geef ons vreugde, in deze ontmenselijkte wereld.
Maak ons mens.

In deze verduisterde samenleving geef ons licht.
Uw engel zegt immers: "Wees blij!"
Leer ons lachen door onze tranen heen.
Leer ons lachen door onze eenzaamheid heen
Want U zegt: "Wees blij, Ik ben met u!"

Breekbaar als licht. Laat ons over de bergen trekken, met spoed.
Met Maria naar Elisabeth gaan. Breekbaar als licht.
Laat ons elkaar groeten met Uw liefde. In elkaars huis Uw vrede brengen.

Heer, mijn God, mag ik geloven dat Uw Naam is: "Ik zal bij je zijn."
Een naam als een afspraak, een belofte, een teken van leven?

Mag ik geloven dat U ons leven binnenkomt zo klein en kwetsbaar,
zo breekbaar als licht?

(bewerkte tekst van Jaap Zijlstra)

Woorden van geloof

*Wij, kleine mensen,
zijn, net als Maria,
geroepen tot groot geloof.
Laten we dit geloof samen belijden.*

Ik geloof dat ik nooit alleen ben,
dat God bij mij is, dat Hij mijn Vader is.

Ik geloof dat God zijn Zoon Jezus Christus
gezonden heeft naar de aarde.

Ik geloof dat Jezus Christus is gekomen
om mij te bevrijden van zonden en schuld.

Ik geloof dat de Geest van Christus
in mij leeft en werkt.

Ik geloof dat ik onder de mensen niet alleen ben.
Ik geloof dat om mij heen
de grote gemeenschap van de Kerk is,
waartoe ook ik wil behoren.

Ik geloof dat ik nooit zo ver van God kan weglopen,
dat er geen terugkeer meer mogelijk is.
Ik geloof dat ik nooit zover kan afdwalen,
dat God mij niet naar zich toe wil trekken.

Ik geloof dat God voor mij het leven wil,
en niet de dood,
de blijdschap en niet het verdriet.

Ik geloof dat Hij bij mij is,
vandaag en altijd,
tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Voorbeden

Richten wij onze gebeden nu tot God, op wie onze hoop gevestigd is:

L.: Bidden wij voor de Kerk:
dat zij lichtbaken mag zijn in deze wereld,
brenger van goed nieuws,
van hoop in uitzichtloze situaties.
Laat ons bidden.

Bidden wij voor mensen die leven in onleefbare omstandigheden.
Om vrede in de wereld, om hoop en toekomst,
om mensen die nabij zijn en mee dragen.
Dat de stem van de kleinsten gehoord wordt
en iedereen in veiligheid kan wonen.
Laat ons bidden

Voor onze gemeenschap:
dat de vreugde om Gods redding
en de begeestering vanuit de hoop op nieuw leven
ons kracht schenkt
om met handen en voeten
mee te bouwen aan een leefbare wereld.
Laat ons bidden.

Liefdevolle God,
vol vertrouwen leggen wij
onze gebeden in uw handen,
doe ons geloof in U groeien
opdat we gestuwd door uw Geest
daadkrachtig meewerken aan uw droom
die zichtbaar werd in Jezus Christus,
uw Zoon en onze Heer. Amen

Lied: Maria, had je door (Sela-vertaling Mary, did you know)

<https://www.youtube.com/watch?v=Jfg7odTiWSM>

Maria, had je door dat jouw baby ooit zou wandelen op water?
Maria, had je door dat jouw baby ooit de mensheid vrij zou maken?
Kon jij al zien hoe jouw eigen zoon je hart vernieuwen zou?
Jij schonk dit kind het leven en Hij schenkt het weer aan jou.

Maria, had je door dat jouw baby ooit de blinden zou genezen?
Maria, had je door hoe jouw baby ooit de stormen zou bevelen?
Kon jij al zien hoe jouw eigen zoon de hemel in zich draagt?
Jouw kus op Jezus' wangen is een kus op Gods gelaat.

Kon je het al zien?

De blinde ziet, de dove hoort, de doden leven op.
De lamme springt en alles zingt: alle eer aan God!

Maria, had je door dat jouw baby ooit de schepping zag beginnen?
Maria, had je door dat jouw baby ooit de wereld terug zal winnen?
Kon jij al zien hoe die dag zal zijn: jouw zoon als lam van God?
De baby in je armen is waarlijk God met ons.

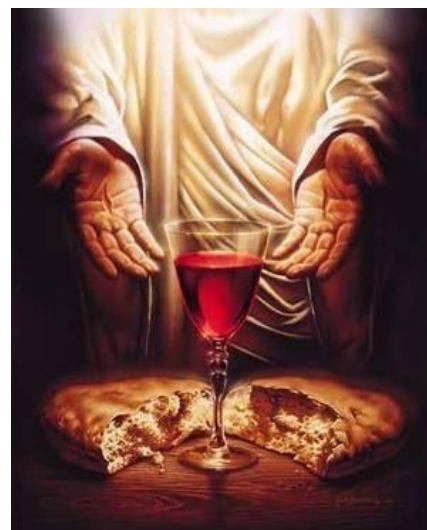

Gebed over de gaven*

God van licht en leven,
brand- en zoenoffers hebt U niet gewild.
Nu komen wij naar U met onze gaven,
met onze hoop en onze zorgen,
met onze liefde en onze vreugde.
Heilig ons en richt ons op,
laat ons hart opleven
en maak ons ontvankelijk
voor nieuw leven in U.
Dat vragen wij U,
in de kracht van de Heilige Geest,
door Jezus Christus, uw Zoon en onze Redder.

Groot Dankgebed

God van liefde en gerechtigheid,
hoe wonderlijk zijn de wegen
die U met ons gaat.
U roept ons bij onze naam
om medemens en naaste te zijn,
om schouder aan schouder
de weg van het leven te gaan,
om te groeien naar uw beeld en gelijkenis.
Wij zeggen dank voor medemensen
die ons woorden van liefde en vrede,
tederheid en troost toespreken,
die ons nabij blijven
in moeilijke uren van angst en onzekerheid, pijn en eenzaamheid,
die met ons meegaan
en ons doen groeien tot nieuwe levenskracht.

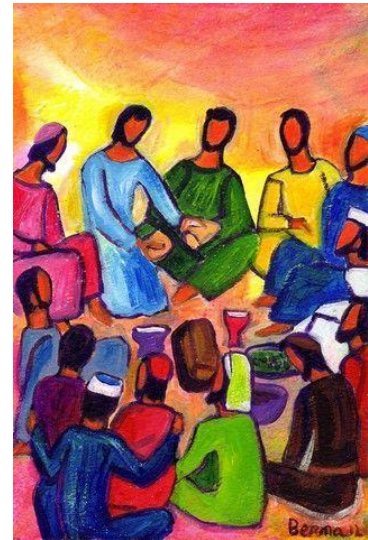

We zeggen dank, God,
voor al het goede en het geluk dat wij mogen ervaren,
voor wat ons mild en hoopvol stemt,
voor wat ons nieuwe perspectieven biedt en ons hart beroert.
Daarom richten wij ons tot U en met deze woorden: **Heilig, heilig...**

God van liefde en gerechtigheid,
U die onze ziel aanspreekt
en onze diepste levensbron bent,
U die telkens weer geroepen wordt bij wieg en graf,
bij rouwen en bij 'houden van',
naar U zien wij uit als naar een hemel die ons wacht:
Jezus Christus zelf,
die zich als brood voor de wereld heeft geschonken.
In zijn naam en tot zijn gedachtenis
nemen ook wij brood in de handen en wij vragen U:
+ Zend uw Geest over deze gaven
opdat wij zouden doen wat Jezus deed.
Naar zijn voorbeeld zijn wij hier samen
om het brood te delen met elkaar...

INSTELLINGSVERHAAL

God van liefde en gerechtigheid,
zo gedenken wij de dood van Jezus Christus,
we belijden zijn opstanding en wij verwachten zijn toekomst.
Wij bidden om uw Geest en vragen :
open ons hart voor de diversiteit van mensen,
open onze ogen opdat wij hun leven zien,
open onze oren opdat wij hun diepste verhaal zouden horen.
In die geest bidden wij
voor mensen waarmee we verbonden leven
in goede en kwade dagen...
Wij gedenken ook hen
van wie wij afscheid hebben genomen...

Geef dat wij bewust mogen worden dat breken en delen
het geheim is van samenleven.
Laat ons komen op het spoor van Jezus,
die ons doet opstaan uit onmacht en verlamming,
die ons doet bouwen aan een wereld waar ruimte is voor iedereen.

Beziel ons met uw Geest
en boetseer ons tot mensen voor mensen,
evenbeeld van uw zorg om alles en allen.
Geef dat het zichtbaar is
dat wij evangelische mensen willen zijn,
levende wezens van tastbare solidariteit,
van voelbare en hoopvolle toekomst,
van een levende en nabije God...

Onze Vader

Laten wij samen bidden met de woorden die Jezus aan zijn apostelen leerde:
Onze Vader,...

Als wij dit gebed tot werkelijkheid zouden kunnen maken,
en niet langer kwaad met kwaad vergelden,

als we belangloos leren leven
en anderen niet langer genadeloos veroordelen,
dan zullen wij vol vertrouwen mogen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk....

Vredeswens

Goede God,
onze handen kunnen een instrument van vrede zijn.
Daarmee kunnen we onze naasten omhelzen,
troosten, helpen en nog veel meer.
Zo creëren we vrede in de ander en in onszelf.
Ook Maria heeft ons laten zien
dat je aan de wereld vrede kan schenken
door je hart open te stellen
voor U en voor de mensen om je heen.
Moge, zoals in Maria's hart, Gods vrede altijd met u zijn.
Geven wij elkaar een teken van vrede en liefde.

ik wens je
Geluk
Liefde
Vrede
Zegen
gezondheid
voor elke
nieuwe dag!

Lam Gods

Communie

Lied: Bevrijd ons, Heer bevrijd uw volk (ZJ 124)

Refrein: Bevrijd ons, Heer bevrijd uw volk;
 het komt in deemoed naar U toe.

Wees niet vertoornd, Heer, wees niet vertoornd,
gedenk niet langer onze zonden.
Uw heiligdom hebben wij verlaten,
wij zijn uw naam vergeten,
Heer onze God, bekeer ons tot U.
Van U hebben wij ons gelaat afgewend,
voor U onze ogen gesloten;
hoe zullen wij U vinden, God,
als Gij ons niet bekeert? *Refrein.*

Heer, red ons toch,
want wij zijn van U losgescheurd,
en wij vallen neer als zieke zomerblaren.
Ja, wij zijn verstrooid geraakt,
en door de winden opgejaagd.
Wij zijn vereenzaamd, ten dode toe.
Gij moet ons redden, Heer,
uit de verlorenheid,
eer wij voorgoed vergaan. *Refrein.*

Schep weer moed, mijn volk,
Schep weer moed, mijn volk,
Ik wil u vertroosten:
weldra zal uw Redder komen.
Waarom houdt gij aan uw droefheid vast?
Waarom zoudt gij nog langer treuren?
Ik ben de Heer, gij moet niet vrezen.
Ik ben een God van levenden, niet van doden.
Ik kom naar u toe, Ik zal u redden. *Refrein.*

Rorate Caeli (Schola Cantorum Gloriam Dei Catholic Choir)

<https://www.youtube.com/watch?v=LghWwPQXw0A>

<p>Refrein: <i>Roráte caéli désuper, et núbes plúant jústum.</i></p>	<p>Refrein: Dauwt, hemelen, van boven, gij, wolken, beregene de rechtvaardige.</p>
<p><i>Ne irascáris Dómine, ne ultra memíneris iniquitátis: ecce cívitas Sáncti fácta est desérta: Síon desérta fácta est: Jerúsalem desoláta est: dómus sanctificatiónis túæ et glóriæ túæ, ubi laudavérunt te pátres nóstri. - Refrein</i></p>	<p>Wees niet langer vertoornd, o Heer, denk niet langer aan onze zonden. Zie, de heilige stad is tot woestijn geworden, Sion is tot woestijn geworden. Jerusalem is verdord, het huis van Uw heiliging en Uw heerlijkheid, waar onze vaders U geprezen hebben. - Refrein</p>
<p><i>Peccávimus, et fácti súmus tamquam immúndus nos, et cecidimus quasi fólium univérsi: et iniquitátes nóstræ quasi véntus abstulérunt nos: abscondísti faciem túam a nóbis, et allisísti nos in mánu iniquitátis nóstræ. - Refrein</i></p>	<p>We hebben gezondigd en zijn onrein geworden en zijn ter aarde gevallen als een blad, en onze zonden hebben ons als de wind weggeblazen. U hebt Uw aangezicht verborgen voor ons en ons verpletterd door de zwaarte van onze schuld. - Refrein</p>
<p><i>Víde Dómine afflictiónem pópuli túi, et mítte quem missúrus es: emítte Agnum dominatórem térræ, de pétra desérta ad móntem fíliæ Síon: ut áuferat ípse júgum captivitátis nóstræ. - Refrein</i></p>	<p>Aanschouw, Heer, de droefheid van Uw volk, en zend ons degene, die U zenden wil. Zend het Lam, de heerser van de Aarde, van de rotsen der woestijn tot de berg van de dochter van Sion, opdat hij het juk van onze knechting wegneemt. - Refrein</p>
<p><i>Consolámini, consolámini, pópule méus: cito véniet sálus túa: quare mœróre consúmeris, quia innovávit te dólor? Salvábo te, nóli tímère, égo enim sum Dóminus Déus túus, Sánctus Israëel, Redémptor túus. - Refrein</i></p>	<p>Ge zult getroost worden, getroost worden, Mijn volk! Spoedig zal uw heil komen. Waarom verliest u zich in verdriet, terwijl dit juist uw smart verdiept heeft? Vrees niet, Ik zal u redden. Want ik ben de Heer, uw God, de Heilige van Israël, uw Verlosser. - Refrein</p>

Slotgebed*

God van licht en leven
in Woord en Brood kwam U ons nabij
om onze hoop te voeden.
Doe ons in uw liefde op weg gaan
als lichtdragers voor elkaar.
Begeester ons
opdat wij in vreugde uw wegen gaan.
Wij vragen het U levend vanuit uw Geest
en in de naam van Jezus, uw Zoon en onze Heer.
Amen.

Zegen*

Maria reisde met spoed: ze kreeg een vreugdevolle boodschap. De vreugde doet haar op weg gaan. Ze wil vreugde delen. Ook wij worden geroepen om op weg te gaan en de vreugde van het evangelie met de wereld te delen, om samen lichaam van Christus te zijn en zo Gods droom te leven.

Met de hoop en het licht van de vierde kaars op de adventskrans kunnen we Gods visioen handen en voeten geven en de wereld leefbaar maken voor iedereen.

Moge de liefdevolle en nabije God ons daartoe zegenen: + Vader, Zoon en Heilige Geest.

Dessertje:

Advent trekt een spoor van licht en hoop doorheen de wereld, doorheen ons hart. Advent trekt een lijn van genade van God naar mensen. Ook vandaag.

Advent. Gods liefde wordt sterk en breekbaar tegelijk. Hij schrijft een verhaal met ons.

Maria en Elisabeth staan vandaag in ons verhaal. Ontvankelijk, sterk en kwetsbaar. Overrompeld door het wonder. dragen zij Gods droom tot bij de mens. Over de eeuwen tot bij ons, als een teken, een appèl om ook vandaag kerk te zijn, sterk en kwetsbaar.

Kerk en gemeenschap die ook in arme tijden het licht draagt tot bij mensen.

Advent, is ook onze tijd vandaag. Het is met Elisabeth en Maria, met de kerk, zo groot en klein, met mensen vandaag met ons licht van God dragen tot we mens geworden zijn.

Elisabeth, oud, grijs, gezegende vrouw, Gods oase, vruchtbaar in Zijn oog, draagt een kind roepende in de woestijn zie het Licht is daar.

Heer Jezus,
wij wachten op uw komst,
zoals wij wachten op vrede
in deze tijd van onvrede
om ons heen en in onszelf.

Wij wachten op uw komst,
zoals wij hongeren naar gerechtigheid
en lijden om het onrecht
in wereld en maatschappij.

Wij wachten op uw komst,
zoals wij dorsten naar vrijheid
omdat wij de boeien
van schuld en kwelling voelen.

Kom Heer,
word in ons geboren.

